

מחודדים

ת"ר ושננתם שיהיו דברי תורה מחודדים בפ"ך (קידושין ל.)

מערכת: 073-249-0403
sikumhadaf12@gmail.com

לע"נ
הגה"ח ר' פינחס רוזנבוים זצ"ל
נלב"ע כ"ו ניסן תשע"ז

גליון
305/6

שלא ברכו בתורה תחילה, ומפרש הר"ן בשם רבינו יונה: 'כלומר, שלא היה התורה חשובה בעיניהם כל כך שיהא ראוי לברך עליה', אי חשיבות התורה זו הסיבה שאבדה הארץ, והנה ברכת התורה לאחר הקריאה נלמד מקל וחומר מברכה שלפניה (ברכות דף כ"א.) - חשיבות התורה שלאחריה היינו - החידוד והחזרה, נלמד מקל וחומר מברכה שלפניה, ומזה נלמד - אם לא היה חשיבות הברכה שלפניה גרם שאבדה הארץ, חשיבות שלאחריה - החידוד וחזרה לא כל שכן ח"ו ...

התשובה והתיקון 'למה לנצח תשכחנו' תלוי בידינו, אם אנחנו נחשיב את התורה שאנחנו לומדים ונשתדל לזכור ולא לשכוח, אזי גם הקב"ה לא ישכחנו, אם אנחנו נשתדל לקיים מאמר הכתוב 'תורת אל תעזבו', לא יהיה 'תעזבו לאורך ימים', אם אנו נחשיב את התורה, לא יהיה 'כי אם מאוס מאסתנו עד מאוד'.

ענינא דיומא

ונסיים העניין עם דברי מרן הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב בספרו קדושת לוי על מגילת איכה וז"ל בביאור הפסוק השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם שהנה יש אדם שמגרש אשתו מחמת שמצא בה ערות דבר ויש שמגרש את אשתו משום כי לא תמצא חן בעיניו. והחילוק ביניהם, אם מגרשה מחמת שמצא בה ערות דבר אסור להחזירה ולקחת אותה, אבל אם מגרשה מחמת כי לא מצא חן בעיניו אזי מותר לקחת ולהחזיר אותה. וזה פירוש הפסוק 'השיבנו ה' אליך ונשובה', ואל תאמר חס ושלום שגירש אותנו מחמת כי מצא בנו ערות דבר ונמצא שאסור להחזיר ולקחת אותנו זה אינו כי הגירושין היה כי מאס מאסתנו, הגירושין לא היה רק מחמת כי לא תמצא חן בעיניו, ומותר לחזור ולקחת אותנו.

השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם

חומש דברים וסיום מסכת גיטין

בר המערכת

חומש דברים הוא חזרת התורה - משנה תורה, וכתבו תוספות ריש מסכת גיטין בשם רב האי גאון ובשם רבינו סעדיה: מה שנוהגים לכתוב י"ב שורות בגט ר"י שמע, משום שכתוב 'ספר כריתות' - כשיעור י"ב שורות (שיטין) שמפסיקים בין ארבעה חומשי ספר תורה, כמו שמבואר במסכת בבא בתרא (דף י"ג:) שצריך להניח ארבעה שורות בין כל ספר וספר (סה"כ ט"ז שורות), והפסק שבין חומש במדבר למשנה תורה לא נחשב הפסק, שאינו אלא חוזר ושונה מה שלמעלה. עכ"ד.

ומבואר מדבריהם שכשגומר לימודו ועומד לחזור עליו אזי גם אם יש הפסק לאחר זמן אין זה נחשב הפסק, משום שדעתו עליו, כי גם עצם הלימוד נלמד אחרת אם דעתו לחזור עליו אחרי זה, מפני שהוא לומד על מנת לדעת ולזכור, משנה תורה - על ידי חזרת ושינון התורה 'הואיל משה באר את התורה הזאת' - ביאור והבנת התורה הם אחרת.

ספר כריתות המפסיק את האישות נכתב רק ב"ב שורות, מפני שאין דעתם לחזור, ועל ידי זה עוזבים ומתרחקים ונשכחים אחד מהשני, ע"י שורות והפסק של הרחקה מתגרשים ובהפסק של חזרה מתקרבים.

'אלה הדברים' - מתי מתקיימים **'הדברים'** היינו דברי תורה, כמו שמבואר בספרי על פסוק 'והיו הדברים האלה' - רק כשהם 'על לבבך' - כששמים אותו על הלב בבחינת חזרה של משנה תורה, ורק כך מתקיים 'ושננתם' - משנה תורה שיהיו דברי תורה מחודדים בפ"ך - **'הואיל משה באר את התורה הזאת'**.

ובמסכת בבא מציעא דף פ"ה ע"א: ביארו את הפסוק 'על מה אבדה הארץ ויאמר ה' על עזבם את תורת' -

גיטין דף פ"א. יום שב"ק פרשת עקב - י"ח אב תשפ"ג

דף פ"א - ע"א

משנה. כתב לגרש אשתו ונמלך - לבית שמאי פסלה מן הכהונה משום שמחמירים בקדושת יוחסין לבית הלל אפילו אם נתן לה הגט על תנאי ולא נתקיים התנאי לא פסלה.

יצא לעז קול 'איש פלוני כהן כתב גט לאשתו ויושבת תחתיו ומשמשתו, אינו צריך להוציאה שלא חוששים לקול היוצא לאחר הנישואין, ואם מת כהן זה ונשאה כהן אחר בודקים אם רגילים באותו העיר לקרות לגתיה כתיבה אע"ג שלכתיבה בלי נתינה גם קורין כתיבה בנהרדעא לא היו מבטלים קול שיצא לפני הנישואין, ותצא מבעלה השני שהרי יצא הקול לפני הנישואין, ולא חוששים שעל ידי זה יצא לעז על בניו של ראשון שנולדו אחר שיצא הקול שחללים הם, כיון שלא הוציאה מבעלה הראשון רק מהשני יאמרו שגירשה סמוך למיתה.

דורות האחרונים אינם כדורות הראשונים שהחמירו על עצמם, שבית שמאי פסלה לכהונה אם כתב לגרשה ונמלך ולרבי דוסא שבויה אוכלת בתרומה, דורות ראשונים הכניסו פירותיהם דרך הכבושה מחוץ לפנים כדי לחייבו במעשר שאין הטבל מתחייב

במעשר עד שיכניסנו דרך שער הבית ודורות אחרונים מכניסים דרך גגות וקרקיפות כדי לפוטרים מן המעשר, לרבי יוחנן אפילו חצר קובעת למעשר (ירך גגות פטר מן המעשר רק אכילת ערא)

דף פ"א - ע"ב

משנה. המגרש את אשתו ולנה עמו בפונדקי - לתנא במשנה אם ראוה שנבעלה - לכו"ע צריכה הימנו גט בין גירשה מן האירוסין בין גירשה מן הנישואין, ואם לא ראוה שנבעלה - לבית שמאי אינה צריכה גט שלא אומרים הן הן עדי יחוד הן הן עדי ביאה, לבית הלל אם גירשה מן הנישואין צריכה גט כיון שנתייחדו אנן סהדי כיון שגייסי אהדי לא פרו זה מזה, ואם גירשה מן האירוסין שאין לבו גס בה אינה צריכה גט, לרבי שמעון בן אלעזר אם לא ראוה שנבעלה - לכו"ע אינה צריכה גט, ואם ראוה שנבעלה - לבית שמאי אינה צריכה גט שאדם עושה בעילתו זנות, ולבית הלל צריכה גט שאין אדם עושה בעילתו זנות אפילו נתגרשה מן האירוסין, ונחלקו בשיטת רבי יוחנן אם הלכה כתנא דמתניתין או כרבי שמעון בן אלעזר.

משנה. גירש אשתו בגט קרח שקשריו מרובים מעדיו פסול שחוששים דילמא אמר לעדים כולכם חתמו ואחד לא חתם, ואם נשאת בגט זה תצא מזה ומזה וכל הדינים שתנן שיש בגט של שינוי מלכות שם ומקום יש גם כאן.

גט קרח - לבן ננס כל פסולי עדות משלימים עליו, שאין משלימים אלא משום שאם יחסר אחד מן הקשרים חתימה יש לחוש שמא הזמין עדים לחתום ולא חתם, לרבי עקיבא רק קרובים שאם יחתום עבד יאמרו שכשר לעדות ששחררו רבו ובגזלן יאמרו שעשה תשובה, אבל קרובים כולם יודעים פסול.

גט מוקשר צריך שלשה עדים שיחתמו על קשריו שתקנו חכמים שמוא מתוך כך שלא ימצא שלשה עדים ינחו כעסו, ונחלקו אם העד שלישי כשר בקרוב, אבל עבד פסול גם לבן ננס.

ג'ט' דף פ"ב . יום א' פרשת ראה - י"ט אב תשפ"ג

דף פ"ב - ע"א

גט קרח בשני קשרים שהיו צריכים להשלים בה שתי חתימות אין משלימים בו אלא אחד קרוב ואחד כשר ואפילו היו חתומים בו כבר שלשה כשרים, כיון שבגט קרח צריכים לקיים בו שלשה מן החתימות, ושמוא יקיימו ב' חתימות הקרובים ואחד מן הפסולים (אחר שנחתם הגט החתום עד שלישי כשר שמה שאין עדי הגט חתומים אלא זה בפני זה היינו כשארם לשנים או שלשה לחתום, אבל משהגט נגמר והתחם עד כשר ולרב לאחנן פסול)

ממה שאין משלימים בגט קרח אלא עד אחד קרוב בלבד, שומעים שקרוב יכול לחתום או בתחילה או באמצע או בסוף, ולא קובעים מקום לחתימת הקרובים לא קודם לשנים הכשרים בכל שלשה ולא באמצע כל ג' ולא בסוף, ושומעים שיכול לקיים מג' מכל החתימות ואין צריכים ג' חתימות רצופים שאם צריך רצופים למה הוכשרו רק השלמת קרוב אחד לקבע מקום להשלמת קרובים ויחתמו כמה קרובים שירצה.

רבי אמי פסק כבן ננס שמשלימים על גט קרח גם עבד.

הדרן עלך פרק הזורק

פרק תשיעי - המגרש

משנה . המגרש אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני - לתנא במשנה רבי אליעזר מתירה לשוק, וטעמו לפי ר' ינאי משום זקן אחד משום שנאמר 'ויצאה מביתו והלכה והייתה לאיש אחר' אפילו לא התירה אלא לאיש אחד, לרבי יוחנן משום שנאמר 'ואשה גרושה מאישה לא יקחו' אפילו לא נתגרשה אלא מאישה נפסלה מן הכהונה, וחכמים אוסרים ששייר לה בגט שפסוק ויצאה והייתה לאיש אחר היינו לכל איש ואי"פ שכתוב ואשה גרושה מאישה אסורה לכהונה שאפילו לא נתגרשה אלא מאישה היינו רק לאיסור כהונה שריבה בהם הכתוב מצוות יתירות, אבל אמר על מנת שלא תינשא לפלוני לכו"ע מגורשת שתנאי בעלמא הוא.

דף פ"ב - ע"ב

לרבי יוסי בר' יהודה אם אמר חוץ מפלוני לכו"ע אינה מגורשת ששייר בגט, ובעל מנת שלא תינשא לפלוני - לרבי אליעזר מותרת לכל אדם חוץ מאותו איש שתנאי בעלמא הוא, ולחכמים אסורה ששייר לה בגט ממה שאסורה להינשא לפלוני נמצא שלא התירה לכל אדם.

הרי את מקודשת לי לאסור לכל העולם חוץ מפלוני תלוי במחלוקת רבי אליעזר וחכמים שלומדים קידושין מגירושין מהיקש 'ויצאה והייתה'.

בא ראובן וקידשה חוץ משמעון אחיו ובא שמעון וקידשה חוץ מראובן אחיו ומתו שניהם מתייבמת ללוי אחיהם ואין בה איסור אשת שני מתים לאסורה על לוי מפני זיקת שני יבמים שקידושי שמעון אינה אוסרה על שום אדם, ואשת שני מתים היינו שראובן קידשה חוץ משמעון ושמעון קידשה סתם ואסרה גם על ראובן.

ג'ט' דף פ"ג . יום ב' פרשת ראה - כ"א אב תשפ"ג

דף פ"ג - ע"א

בעי אביי אמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מראובן ושמעון וזכור ואמר לה לראובן ושמעון אם מה שאסר התיר והרי זה גט או מה שאסר התיר ומה שהתיר אסר והוי שיו, אם תמצא לומר שמה שאסר התיר אמר לראובן ולא אמר לשמעון אם נתכוון אף לשמעון, אם תמצא לומר שהתכווין לראובן ודוקא אמר לשמעון ולא אמר לראובן אם נתכוון אף לראובן והזכיר שמעון משום שסיים בשמו לפני כן, בעי רב איש חזר ואמר אף לשמעון אף לראובן ואף לשמעון או שהתכווין לכל העולם ואף לשמעון.

לרבי אליעזר המגרש אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני הרי היא מותרת לעולם חוץ מפלוני, ואם נשאת לאחד מן השוק ונתארמלה או נתגרשה מותרת לזה שנאסרה עליו, והקשה עליו רשב"א, היכן מצינו שזה אוסר וזה מתיר.

לאחר פטירתו של רבי אליעזר נכנסו ארבעה זקנים להשיב על דבריו רבי יוסי הגלילי ור' טרפון רבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא, וגם רבי יהושע אמר שיש לו פירכא אך אין משיבים הארי לאחר מיתתו.

ר' טרפון הקשה על שיטת רבי אליעזר באומר על מנת שלא תינשא לפלוני שמותרת לעלמא, שאם הלכה ונשאת לאחיו של זה שנאסרה עליו ומת בלי בנים אסורה להתייבם לו נמצא זה גורם לעקור מצות יבום מן התורה ולא אמרה תורה כריתות העוקר דבר מן התורה, אבל אמר חוץ מותר להתייבם משום שניסת לאחר לפני שנפלה לו ליבום, אמר רבא שיש פירכא על דבריו שאם כן כל אדם לא ינשא בת אחיו שמוא ימות בלי בנים ותיפול ליבום לפני אביה ואין האב יכול לייבם את בתו.

רבי יוסי הגלילי הקשה על שיטת רבי אליעזר באומר חוץ מפלוני שמותרת לעלמא, שהיכן מצינו באיסור אישות שאסורה לזה ומותרת לזה, אבל בעל מנת מותרת לו בזנות, אמר רבא דיש פירכא על דבריו שאשת איש אסורה לכל העולם ומותרת לזה.

רבי עקיבא הקשה על שיטת רבי אליעזר באומר על מנת, שנשאת לאחד מן השוק והיו לה בנים ונתארמלה או נתגרשה ונשאת לזה שנאסרה עליו נמצא גט בטל ובניה ממזרים ולא אמרה תורה כריתות המביא ישראל ליד פסול, אבל בחוץ מותרת לו כיון שניסת לאחר לפני כן. ואמר רבא דיש פירכא על דבריו דאם כן בכל העולם לא ינשא שמוא לא תקים התנאי ונמצא גט בטל ובניה ממזרים, עוד הקשה ר' עקיבא על רבי אליעזר באומר חוץ, שאם היה זה שנאסרה עליו כיון שנתגרשה ממנו אלמנה אצלו וגרושה אצל כל אדם ואעפ"כ תהא אסורה לכהן משום הצד גירושין שבה וכמו שכתוב 'אשה גרושה מאישה לא יקחו' אפילו לא נתגרשה אלא מאישה, ק"ו לאיסור חמור של אשת איש שתהא אסורה לכל העולם משום הצד האישות שבה, ואמר רבא דיש פירכא

משום שאיסור כהונה ריבה בהם הכתוב מצוות יתירות. **רבי אלעזר בן עזריה הקשה על שיטת רבי אליעזר** שכריתות הוא דבר הכורת בינו לבניה והיא אגידה בו, ואמר רבא שאין לדבריו פירכא.

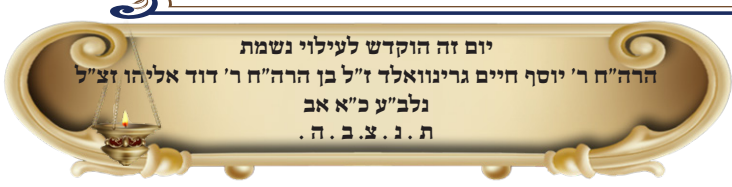
דף פ"ג - ע"ב

רבי יהושע הקשה על שיטת רבי אליעזר שמקיש קודמי הויה שניה לקודמי הויה ראשונה בפסוק 'כי יקח' (קידושי ראשון) - והייתה לאיש אחר' (קידושי שני), מה קודמי הויה ראשונה שאינה אגידה באדם אחר אף קודמי הויה שניה.

הרי זה גיטך על מנת שלא תשתי יין כל ימי חי או חיי פלוני הרי זה כריתות מיד והיא תקיים תנאו, כל ימי חייכי אין זה כריתות שעד יום מותה קשורה בו.

היום אי את אשתי ולמחר את אשתי בין לרבי אליעזר ובין לרבנן כיון שפסקה ממנו היום לגמרי אצל כל אדם שוב אינה אשתו לעולם.

ג'ט' דף פ"ד . יום ג' פרשת ראה - כ"א אב תשפ"ג

דף פ"ד - ע"א

תנאי אמר הרי זה גיטך על מנת שתנישאי לפלוני הרי זה לא תינשא ואם נשאת לא תצא, לרבנן - לא תינשא לו גזירה שיאמרו נשיהם נותנים במתנה ואם נשאת לו לא תצא, ולאחר תינשא והוי גט כיון שלא אמר לא תינשא אלא לפלוני ואפשר לקיים תנאו אחר שגירשה השני, לרבא - כיון שאין התנאי בידה לקיימו לא תינשא לא לו ולא לאחרים ואם נשאת לו לא תצא, נשאת לאחר תצא, ותנאי כדברי רבא (אשה האומרת מאיס הוא עלי לתוס' כופים אותו להוציא לרש"י ור"ת אין כופים אותו, בתנאי בעינן שהמעשה אפשר לקיימו ע"י שליח אבל בתנאי אין לחוש)

קונם עיני בשינה היום אם אישן למחר - לרב יהודה לא ישן היום שמוא ישן למחר, לרבנן נחמן ישן היום ולא חוששים שישן למחר שבידו הוא שינקוב בשרו תמיד בקוץ.

הרי זה גיטך על מנת שתעלי לרקיע, שתרדי לתהום, שתבלעי קנה של ד' אמות, שתביאי לי קנה בן ק' אמה, שתעברי את הים הגדול ברגליך, - לתנא קמא אינו גט כיון שאי אפשר לקיים התנאי, לרבי יהודה בן תימא כל תנאי שאי אפשר לקיימו אינו אלא כמפלגה בדברים וכשר שדוחה אותה לצערה בדברי הבאי, והלכה כמותו.

הרי זה גיטך על מנת שתאכלי בשר חזיר, ואם הייתה זרה ע"מ שתאכלי בתרומה, ואם הייתה זריה ע"מ שתשתי יין, - לאביי הוי תנאי שאי אפשר לקיימו ותלוי במחלוקת חכמים ורבי יהודה בן תימא, לרבא גם לרבי יהודה בן תימא הוי תנאי שאפשר לקיימו שאפשר לאכלה ותלקה מלקות.

הרי זה גיטך על מנת שתבעלי לפלוני - אם נתקיים התנאי הרי זה גט, על מנת שלא תבעלי לאבי ולאביך מותרת להינשא מיד שאין חוששים שמוא תבעל להם ויבטל הגט, על מנת שלא תבעלי לפלוני אינו גט שמוא תבעל לו, על מנת שתבעלי לאבי ולאביך בין לאביי ובין לרבא הוי תנאי שאי אפשר לקיימו ותלוי במחלוקת ת"ק ורבי יהודה בן תימא שגם לרבא אין התנאי בידה לקיימו שאינו ואביה לא יעשו איסור.

דף פ"ד - ע"ב

לזכות דוד בן רבקה פייגה לברכה והצלחה

תנאי על מנת שתאכלי בשר חזיר (לרבא הוי תנאי ולאביי רק לחכמים) לא הוי מתנה על מה שכתוב בתורה שאינו תנאי, ואינו דומה להרי את מקודשת על מנת שאין לך עלי שאר כסות ועונה לרב אדא בר אהבה שיש הוא עוקר התורה אבל הכא הוא אינו עוקר בעשיית התנאי אלא היא עוקרת כשהיא מקיימת התנאי, לרבינא כיון שהוא עשה התנאי הוי ליה הוא העוקר, אלא שמתנה על מנת שכתוב בתורה היינו דווקא אם ודאי עוקר אבל הכא אם לא תאכל לא תתגרש (ק"ר כסות ע"מ שאין לך עלי דין נוק לא מהני אם לא יאמר בלשון מחילה).

תנן המגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם אלא לפלוני - חכמים אוסרים ויחזור ויטול הימנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הרי את מותרת לכל אדם, לחזקה היינו לשיטת רבי שמעון בן אלעזר שסובר שאמר לה כנסי שטר חוב ונמצא שהוא גיטה שצריך ליתול ממנה ויחזור ויתננו לה אבל לרבי שאין צריך ליתול ממנה אלא יחזור ויאמר לה הרי את מותרת לכל אדם הוא הדין כאן, לרבי יוחנן בשם רב כהנא גם רבי מודה כאן שצריך לחזור וליטול הימנה כיון שכבר זכתה בגט להיפסל לכהונה (נתן גט ולא אמר בפ"ג גם לרבי צריך לחזור וליטול ויתן ויאמר בפ"ג כיון שנתן כהלכתה, ועוד ששליח מדייק רק בשעת נתינה)

אמר חגית כתיבת התורף הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני וזכור ואמר בשעת מסירת הגט הרי את מותרת לכל אדם הגט כשר, אמר לפני כתיבת התורף הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני - לרבא פסול אפילו אם חזר ואמר בשעת נתינת הגט הרי את מותרת לכל אדם שהרי עיקר הגט ע"מ כן נכתב, לרב ספרא כשר (מחק כשר בגט ויקיימם קודם שריר וקיים ונכון להחמיר. כל התנאים לר"י מותר לכתוב בגט לרש"י אסור)

ג'ט' דף פ"ה . יום ד' פרשת ראה - כ"ב אב תשפ"ג

לזכות מרת רחל בת מרים לאה לברכה והצלחה בכל העינינים

דף פ"ה - ע"א

כתב התנאי בגט, - לרבי זירא לאחר התורף כשר, לפני התורף לרבי פסול אפילו נתקיים התנאי גזירה משום כתיבת חוץ מפלוני דהוה שיוור בגט, לחכמים רק אם כתב חוץ מפלוני הוא פסול ושאר תנאים כשרים ולא גוזרים כל התנאים משום חוץ, לרבא לפני התורף פסול ומחלוקת רבי וחכמים הוא אם כתב התנאי אחר התורף.

משנה . הרי את מותרת לכל אדם אלא לאבא ולאביך לאחי ולאביך לעבד ולעובד

כוכבים ושאר חייבי כריתות כשר שאינו שיר הוא שבין כך לא תפסי בהם קידושין, הרי את מותרת לכל אדם אלא לאלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט ממזרת ותינה לישראל בת ישראל למזרז ולנתין ושאר חייבי לאוין פסול שהיו שיר ותופס בהם קידושין.

הרי את מותרת לכל אדם חוץ מקידושי קטן, הוי שיר אע"פ שעכשיו אינו בר הויה שיגיע לכלל הויה לאחר זמן, וכמו שמצינו שקטנה מתקדשת על ידי אביה מקבלת גיטה והגם שהוקש הויה ליציאה ואינה בת הויה משום שתגיע לכלל הויה.

איבעיא, אם אמר חוץ מן העתידים להיוולד אם לא הוי שיר כיון שעדיין לא נולדו, או הוי שיר שעתידים להיוולד, ואינו דומה לחוץ מעכו"ם ועבד דאינו שיר משום שאינם עומדים להתנייר.

איבעיא, חוץ מבעל אחותה כיון שכל זמן שאחותה קיימת אינו ראוי לה לא הוי שיר, או כיון שאם ימות היא מותר הוי שיר, ואינו דומה לעבד ועכו"ם שאינו שיר אע"פ שאם יגיירו יחיו מותרים לה שגירות לא שכח ומיתה שכח.

איבעיא, חוץ מזנותיק אם לא הוי שיר כיון שלא שיר בנישואין או שהוי שיר משום ששיר בבדיא.

איבעיא, חוץ משלא כדרכה אם הוי שיר שהוקש לכדרכה.

איבעיא, חוץ מהפרת נדרים כיון שלא שיר בנשואיו אינו שיר או כיון שכתוב 'אשה יקיימו ואשה יפירו' הוי שיר באישות.

איבעיא, חוץ מאם תינשאי לכהן לא יאכילך תרומה כיון שלא שיר בנישואין אינו שיר, או כיון שאשת כהן אוכלת שנאמר 'קנין כספו' והיא אינה אוכלת שיר בקידושין בקניין כספו.

איבעיא, חוץ מאם תמותי אני יורשך כיון דלא שיר בנישואין אינו שיר או כיון שלומדים שבעלה יורשה ממה שכתוב 'לשאר יורש אותה' והוא אינו יורשה הוי שיר באישות.

איבעיא, חוץ מקידושי שטר כיון שאפשר לקדשה בכסף וביאה אינו שיר או כיון ששיר באחד מקניני קידושין הוי שיר.

דף פ"ה - ע"ב

משנה . גופו של גט הוא שיכתוב הרי את מותרת לכל אדם, לרבי יהודה צריך גם לכתוב ודן דיהוי ליכי מינאי ספר תירוכין ואגרת שבוקין וגט פטורין למהך להתנסבא לכל גבר דיתצביין, שצריך להוכיח מתוכו שעל ידי ספר זה הוא מגרשה שידיים שאין מוכיחות אינו ידיים, ולחכמים הוי ידיים (ופלוגי גם אם צריך לכתוב מינאי או לא שאין אדם מגרש אשת חיבו).

גופו של גט שחרור הרי את בת חורין הרי את לעצמך.

אמר לאשתו הרי את בת חורין לא אמר כלום שהרי היא בת חורין גם לפני הגירושין, אמר לשפחתו הרי את מותרת לכל אדם לא אמר כלום כיון שלא הוציאה לעניין מלאכה עדיין שם שפחה עליה, אמר לאשתו הרי את לעצמך מגורשת ממה שמהני לשון זה בשפחה שגופה קנויה לו ק"א אשתו שאין גופה קנויה לו, אמר לעבדו אין לי עסק בך לשון חירות הוא כמו שמצינו שהמוכר עבדו לעכו"ם יצא לחירות ואם כתב לעבד כשכמרו לכשתברח ממנו אין לי עסק בך זהו שטר שחרורו להתירו בבת ישראל.

ודן דיהוי ליכי מינאי ספר תירוכין ואגרת שבוקין וגט פטורין למהך להתנסבא לכל גבר דיתצביין, צריך לכתוב ודן ולא ודן שדין משמע שמגרשה רק אם הדין שצריך לגרשה, אגרת ולא איגרת שהוא לשון גג, למהך ולא לי מהך שמשמע שאת לי מהך גט, וצריך להבדיל רגל של ה' שלא יקראנו למהך כלומר מצחק אני בך, דיתצביין ג' יודין רצופים שאז משמע שתהא רשאת להינשא לכל מי שתרצה, יאריך ו' דתירוכין ושבוקין שאם לא נראה כאילו כתב ביו"ד שמשמע נשים בעלמא, להתנסבא ולא לא תנסבא שמה ירחיק לא מן יתנסבא ומשמע לא תנסבא.

וכדו פטרית ושבקית ותרוכית יתיכי דיתיהויין וכו', יאריך ו' אחרונה של וכדו שלא יהא משמע וכדי היינו בלי כלום באין ספר (א"צ האריך ו' אלא לא יעשה קצו, והנהו להאריך ולהחוק רגל ה' של למך ואם לא האריך אינו פסול) דיתיהויין בג' יודין רצופים שאם לא משמע נשים בעלמא,

רבא תיקן לכתוב בגט איך פלגיא בר פלגיא פטר ותריך ית פלוגיאת אינתתיה הדות אינתתיה מן קדם דנא מיומא דגן ולעלם, מיומא דגן להוציא מדברי ר' יוסי שאמר זמנו של שטר מוכיח עליו ואין צריך לכתוב מהיום בגט של שכיב מרע ולא הוי גט לאחר מיתה, ולעלם להוציא ממי שאמר היום אי את אשתי ולמחר את אשתי.

גיטין דף פ"ו . יום ה' פרשת ראה - כ"ג אב תשפ"ג

דף פ"ו - ע"א

תיקן רב יהודה לכתוב בשטר מכר של עבדים עבדא דגן מוצדק לעבדו (דיו פסוק לעבודת שאין שום ערעור במכירה) ופטיר ועטיר מן חרורי (פרוש מכל חירות) ומן עלולי ומן ערורי מלכא ומלכא (שלא הטא להיות מוכתב למלכות ליהג) ורשום דאיניש לא אית עלוהי (סימן שעושים על העבדים מאדם אחר) ומנוקה מכל מום ומן שחין דנפיק עד תצהר חדת ועתיק (שיצא בפניו עד שתי שנים) ואם ימצא שלא כדבריו מפקח בטל.

משנה . שלשה ג' גיטין פסולים ואם נשאת הולד כשר, כתב בכתב ידו ואין עליו עדים, שכתב ידו כמאה עדים, ו"א שכשר גם לרבי מאיר הסובר בעדי חתימה כרתי, וכשר אפילו לא מסרו בעדי מסירה, יש עליו עדים ואין בו זמן שזמן אינו אלא מתקנת חכמים, יש בו זמן ואין בו אלא עד אחד, ו"א היינו משום שכתב ידו כמאה עדים ואע"כ לכתחילה לא, ו"א שמהני עד אחד בצירוף כתב הסופר שהוא במקום עד שני, ובסופר מובהק ובקי כשר אפילו לכתחילה, ונחלקו האמוראים אם תצא ו"א שאם יש לה בנים לא תצא, לרבי אלעזר אם מסר לה בפני עדים תינשא לכתחילה ואפילו אין עליו כתב ידו ועדים.

דף פ"ו ע"ב

הלכה כרבי אלעזר בגיטין ו"א אף בשאר שטרות.

זבוב הנמצא בין העמרים שהיא גדולה כזית ויותר והיונה, אינה פוסלת אם שתתה מי חטאת מפני שמוצת ואינה מחזרת ממים שבפיה, אבל קטנה מזה ושאר עופות פוסלת מפני שמקיאם מפיהם לתוכם.

משנה . שניים ששלחו שני גיטין ושמותיהם שווים ונתערב נותן שניהם לכל אחת, לרבי ירמיה לפי רבי אלעזר שעדי מסירה כרתי לא מהני, שאין העדים יודעים באיזה גט מתגרשת ואין זו נתינה לשמה מבוררת, לאביי כשר גם לרבי אלעזר שלא צריכים לתינה לשמה, ואם אבד אחד מהם השני בטל שאין ידוע של מי הוא.

חמשה שכתבו כלל בתוך הגט איש פלוני מגרש פלונית ופלוני פלונית וכו' והעדים מלמטה כולם כשרים וינתן לכל אחת ואחת, היה כתוב טופס פלוני אחד ואחד והעדים מלמטה את העדים ניקרין עמו כשר, ויתבאר בדף פ"ז.

גיטין דף פ"ז . יום ו' פרשת ראה - כ"ד אב תשפ"ג

דף פ"ז - ע"א

חמשה שכתבו גט כולל לכולם, שכתבו איש פלוני מגרש פלונית ופלוני פלונית וכו' והעדים מלמטה כולם כשרים וינתן לכל אחת ואחת, לרבי יוחנן דווקא אם כתבו זמן אחד לכולם ולא חוששים שחתמו העדים רק על האחרון משום שכתב פלוני גירש פלונית עם ו' החיבור, ודווקא אם זמן של כל גט שווים שאם לא פסולים משום מוקדם שהרי לא חתמו העדים אלא על זמן של גט האחרון, אבל כתבו זמן לכל אחד ואחד את שהעדים נקריין עמו כשר, לריש לקיש אפילו זמן אחד לכולם פסול ואינו כשר אלא אם כתבו בתחילה אנו פלוני ופלוני גירשנו נשותינו פלונית ופלונית וכדי שלא יהא פסול משום 'וכתב לה' ולא לה ולחברתה שאין שתי נשים מתגרשות בגט אחד חזרו וכתבו פלוני גירש פלונית ופלוני גירש פלונית, לרבי יהודה בן בתירה אם יש ריווח ביניהם פסול ואם לאו כשר שאין הזמן מפסיקם.

עדים חתומים על שאילת שלום בגט שכתבו שאלו בשלומי פסול חוששים שמה על שאילת שלום חתמו, ואם כתוב ושאלו בשלומי כשר.

הכותב כל נכסיו לשני עבדיו בשתי שטרות ומסר להם בבת אחת כל אחד חציו בן חורין וחציו עבד לחברו ומשחררה זה את זה חצאיהם, אבל אם כתב להם כן בשטר אחד פסול שלומדים לעבד לה לה מאשה ובגט אשה פסול משום 'וכתב לה' ולא לה ולחברתה.

שני גיטין נשים שכתבם זה בצד זה א' מימין הגט וא' משמאל הגט ושניים עדים חתמו בלשון עבריים באים מתחת זה לתחת זה ושניים עדים ישראלים שחתמו בלשון יונית חתמו זה תחת זה, אם העדים שחתמו עברית חתמו למעלה גט הימין כשר מפני שהם חותמים קודם שמותם ואח"כ שמות אביהם ושמותיהם הם תחת גט הימין, והגט השמאלי לזעירי כשר שהם חותמים שם אביהם ואח"כ שמם ונמצא ששמותיהם הם תחת גט השמאלי, ואע"פ שחתמתם מופלג בשתי שורות מהגט כשר כשם שכתב בעדים שהרחיקו חתימתם בב' שורות ומילאוהו האויר שבין הגט לחתימתם עם קרובים שכשר, ולתנא דידן גט השמאלי פסול שחוששים שמה העדים שחתמו יונית שינו חתימתם וכתבו שמותם לפני שמות אביהם כדרך שחתמו העבריים ונמצא שחתמו גם הם על גט הימין ואין שום עדים על גט השמאלי, ואם העדים שחתמו יונית חתמו למעלה גט השמאלי כשר מפני שהם חותמים קודם שמות אביהם ואח"כ שמותם ונמצא ששמותיהם תחת גט השמאלי.

עדים עבריים זה תחת זה החתומים תחת שני גיטין הכתובים ברוחב המגילה, אם שמוותיהם כתובים תחת גט הימין כגון ראובן, ובן יעקב עד כתוב תחת גט השמאל שני הגיטין כשרים שעד שחתם בן איש פלוני עד כשר, ואם חתם ראובן בן על גט הימין ויעקב עד על גט השמאל כשר שעד שחתם איש פלוני עד כשר, ואם מכירים שאין זה חתימת יעקב פסול, ולא חוששים שחתם בשם של אביו שאינו עוזב שמו וחותם בשם אביו, וגם לא חוששים שעשה שם אביו לסימן שאין אדם חצוף לעשות שם אביו לסימן, ואם כתב תחת גט השמאלי רק יעקב ולא כתב עד פסול.

דף פ"ז - ע"ב

שני גיטין שכתב זה בצד זה ותחתיהם חתומים עד א' עברי ועד א' יוני א' עברי וא' יוני, - לזעירי שניהם כשרים שגט הימין נתכשר בא' עברי וא' יוני וגט השמאלי נתכשר בא' עברי וא' יוני, ולתנא דידן שניהם פסולים שחוששים שמה העדים שחתמו יונית שינו דרך חתימתם.

גיטין דף פ"ח . יום שב' פרשת ראה מברכים - כ"ה אב תשפ"ג

דף פ"ח - ע"א

משנה . עדים שחתמו מן הצד פסול אפילו אם גג החתימות היא כלפי הכתב, שאין לחוש שהיה שטר כתוב למעלה מחתימתם, ורב לפעמים חתם מן הצד על איגרת הזמנה לדין ולא בגיטין ושטרות.

כתב סופר ועד שתנן במשנה כשר, לרבי ירמיה היינו שגם הסופר חתם, וחיידוש דמתניתין היא שלא חוששים שמה הבעל לא ציווה שיחתום רק השליח אמר לו שהבעל מינוהו לעד מפני שחשש שלא יתבייש מזה שהבעל לא מינוהו לעד, שהמשנה רבי יוסי היא שסובר מילי לא נמסר לשליח ואין העד חותם אלא אם שמע מהבעל לחתום (ועיי' דף פ"ו שיטת שמואל החולק על ירמיה).

חניכת אבות שכשר בגיטין - לחכמים עד ל' דורות, לרבי שמעון בן אלעזר עד ג' דורות, ורבה בפסוק 'כי תוליד בנים ובני בנים ונשונתם' והיינו אחר ג' דורות.

לא חרבה ארץ ישראל עד שעבדו בה שבע משפחות של מלכי ישראל עבודה זרה, ירבעם בן נבט, בעשא בן אחזיה, אחאב בן עמרי, יהוא בן נמשי, פקח בן רמליהו, מנחם בן גדי, הושע בן אלה שנאמר 'כי תוליד בנים ובני בנים'.

כתיב בהושע בן אלה 'ויעש הרע בעיני ה' רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו' ואע"כ עליו כתוב 'עליו עלה שלמנשר מלך אשור' וכו' משום שאותם שומרים שהושיב ירבעם על הדרכים כדי שלא יעלו ישראל לרגל ביטל הושע, ואע"כ לא עלו לרגל אמר הקב"ה אותם שנים שלא עלו לרגל ואין מוחה בידם ילכו בשבי.

'וישקוד ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלהינו' - למרימר שצדקה עשה הקב"ה עם ישראל שמהיר והחריב ביתו כדי להגלות דורו של צדקיה לבבל בעוד שחכמי גלות יכניו קיימים שגלו לבבל ו"א שנה לפני כן, שילמדו תורה לאלו הגולים אחריהם, לפי שרוב חכמי התורה גלו עם יכניה, לעולא הצדקה הוא שמהיר להביא הרעה לסוף ח' מאות וחמשים שנה והיינו ב' שנים קודם 'ונשונתם' (גימטריה תת"ב) כדי שלא תתקיים בהם 'כי אבד תאבדו'.

ונושנתם וכו' כי אבוד תאבדון מהר' שומעים מזה שמהרה של הרבינו של עולם הוא תתנ"ב שנה כמניין ונושנתם.

משנה . גט בכפיה - אם ישראל כפוהו כדין כגון באופנים שאמרו חכמים יוציא או שהייתה אסורה לו כשר, אם כפוהו שלא כדין הגט פסול והגט פוסלה לכהונה משום ריח הגט, עכו"ם שכפוהו לגרש באופן שחייב להוציאה מן הדין פסול ופוסל, שלא כדין אפילו ריח הגט אין בו, לרב משרשיא דבר תורה גט שכפוהו עכו"ם כשר ומדרבנן פסול שלא יתלה עצמה בעכו"ם ומפקעת עצמה מבעלה, למסקנת הש"ס עכו"ם לאו בני כפיה הם, אך אם כפוהו כדין גזרו רבנן לפסול לכהונה שלא יחליף כדין ישראל, ועכו"ם שכפוהו שלא כדין לא גזרו משום שלא כדין בישראל שגם שלא כדין בישראל אינו אלא משום גזירה משום כדין בישראל, וכשעכו"ם חובטים אותו ואומרים לו עשה מה שישראל אומרים לך כשר.

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם - לפניכם היינו סמוכים ולא לפני הדיוטות ולא לפני עכו"ם אפילו אם דיניהם כדין ישראל, ויש לדייני חוץ לארץ שאינם סמוכים רשות ושליחות מדיינים סמוכים של ארץ ישראל לדון דברים השכיחים כגון הודאות והלוואות וכן לכוף על גיטין (ל"י דנים גיילות וגיילות ע"י חבלות אין דנים, מקבלים גרים ששליחות קמאי עושים)

משנה . פנויה שיצא עליה קול שנתקדשה היום לפלוני והדברים נראים לא תינשא לאחר בלי גט, ואם יצא אח"כ קול שהתגרשה ממנו מותרת לכל.

יצא קול עם אמתלא ששובר הקול אין חוששים לקול, כגון גירש איש פלוני את אשתו על תנאי ששוא לא נתקיים התנאי, זרק לה קידושיה ספק קרוב לו ספק קרוב לה.

כל קול היוצא לאחר הנישואין אין חוששים לה, כגון אם נשאת לכהן ויצא עליה קול שהייתה זונה או גרושה לא מוציאים אותה.

גיטין דף פ"ט . יום א' פרשת שופטים - כ"ז אב תשפ"ג

יצא על פנויה שם מזנה לעכו"ם ועבד שפוסלים לכהונה תלוי במחלוקת - שאכלה בשוק או הלכה שם נטיית גרון או הניקה שם לרבי מאיר תצא שחוששים שזינתה, לרבי עקיבא צריך גם שישאו ויתנו בה נשים שטוות בשוק לאור הלכנה ומשיחות שיחות בטלות וחשדות בעיר, לרבי יוחנן בן נורי לא חוששים לקול כזה שיש אויבים מוציאים קול בחנם ברמז מועט (סתם בעילת זנות פוסלת לכהונה שאין ידוע ממנו כל זמן שלא אמרה לכשר נבעלת)

יצא עליה קול בעולה ואסורה לכהן גדול, נשואה, ארוסה זה כמה ימים, שנתקדשת היום סתם ולא הזכירו למי, שהיא ממזרת ושפחה, הקדיש או הפקר פלוני נכסיו, לא חוששים לקול אלא אם יהיו נרות דולקות ומטות מוצעות ובני אדם נכנסים ויוצאים ואומרים פלונית נתקדשה היום או שנשים טוות לאור הנר ושמוחת לה ואומרות פלונית נתקדשה היום.

אמתלא ששובר קול שיצא עד עשרה ימים לאחר יציאת הקול, - לרבה ב"ר הונא הוי אמתלא לרבי יוחנן לא הוי אמתלא.

חוששים לקול רק כשאמרו פלוני שמע מפלוני וכו' ובדקים והולכים עד שמגיעים למקור של עדי מוצאי הקול והלכו למדינת הים (קול באופן שרגילים לדבר לא צריך עד שיגיע לדבר ברו)

יש חלוקת מקומות במנהגם אם מבטלים קול, - לפירוש א' ברש"י היינו אם יצא מפי נשים ותינוקות משתקים הקול או לא כיון שאמרו ששמעו מפלוני בשם פלוני והלך למדינת הים, לפירוש ב' היינו אם עדים שהוציאו הקול חזרו ממדינת הים ואמרו לא היו דברים מעולם משתקים או לא.

מקומות שאין מבטלים קול היינו משום חשד, כגון אם יצא עליה קול שנתקדשה כשתינשא לאחר יאמרו שניסת כשהיא אשת איש, לכן אם אפשר לבטל הקול ולא יהיה חשד מבטלים, וכגון שיצא עליה קול שנתקדשה עם אוכל הנשאר על הגרעין מתמר שלא נתבשל שאם נתיר אותה יאמרו שעיינו בה חכמים ומצאו שלא היה שווה פרוטה, או שיצא עליה קול שנתקדשה לאחד ממקום מסוים ולא אמרו מי הוא שיאמרו שעיינו בה חכמים והיה המקדש קטן, או שיצא קול שנתקדשה לקטן בשנים שנראה גופו כגדול שיאמרו שעיינו בה חכמים והיה קטן.

אם אין אמתלא גמורה אלא מקום ופתח שיש דבר שנוכל ללמוד שיש אמתלא נחלקו אם חוששים שמה יש אמתלא לבטל הקול.

אשה שהלך בעלה למדינת הים ובא עד אחד ואמר לה מת בעליך ונתקדשה מותרת לחזור לראשון, ניסת לשני אסורה לחזור לראשון אע"ג שאנוסה היא שהרי הורו בית דין להינשא, למ"ד חוששים למקום אמתלא לבטל את הקול נתארסה מותרת לחזור לראשון שיש כאן מקום אמתלא שיאמרו שבעלה הראשון גירשה והשני קידשה על תנאי שאם יבא בעלה ממדינת הים יהיו קידושיו בטלים, אבל בניסת יאמרו גירש ראשון ונשא שני ועכשיו חוזרת לראשון משניסת, ולמ"ד אין חוששים למקום אמתלא לבטל קול, נתארסה מותרת לראשון שיאמרו שמעולם לא גירשה ומה שנתארסה לשני משום שסברה שמת ועכשיו שבא נמצא שקידושי השני אינם קידושי, אבל ניסת לשני אסורה שכל הטעם שמתירים אותה להינשא ע"י עד אחד משום חומרא שנחמיר עליה בסופה שאם תבוא בעלה תצא מזה ומתוך כך

קול שלא בדקו בית דין אחריו אם הוא קול שפלוני שמע מפלוני ופלוני מפלוני לא חוששים לו.

לא חוששים לקול היוצא עליה משניסת שהיא כבר מקודשת לראשון מקודם הנישואין לאוסרה על בעלה, וגם אינה צריכה גט מבעל הקול שאם צריכה גט נמצא שחוששים לקול ואוסרים אותה על בעלה דהוי כאשת איש שזינתה שאסורה לבעל ולבעל, ונחלקו בקול שיצא אחר האירוסין שהייתה כבר מאורסת לאחר לפני זה אם צריכה גט מהראשון או לא שלא תתנגה על בעלה, ולהלכה לא חוששים.

יצא עליה קול שנתקדשה לראשון ובא אחר וקידשה בעדים תצא מהשני בגט, אפילו התברר שהראשון לא קידשה לפי גהרדעי שלא מבטלים קול, ואם התברר שהראשון קידשה לשמואל תצא מהשני בלי גט, לסתימת הגמרא חוששים לקידושי שני שהרי כך הוא הדין שאשת איש שפשטה ידה וקיבלה קידושין מאחר מקודשת, וכן האשה שאמרה גרשתני בעלי נאמת שחזקה אין האשה מעיזה פניה בפני בעלה, לשמואל היינו רק כשאומרת כן או מקבלת קידושין בפניו אבל שלא בפניו מעיזה ומעיזה, לא התברר אם קידשה הראשון מגרש ראשון ונושא שני אם רוצה, ולרב הונא לא יגרש שני ונושא ראשון שיאמרו שגירשה הראשון תחילה ואח"כ קידשה שני ועכשיו יאמרו שהראשון מחזיר גרושתו מן האירוסין, לרב שיננא בריה דרב אידי אף מגרש שני ונושא ראשון שיאמר שעיינו בה רבנן שקידושי שני לאו קידושין הם משום שהייתה מקודשת לראשון ולא יאמרו שגירשה הראשון.

יצא עליה קול שנתקדשה לראשון ואח"כ יצא הקול שנתקדשה לשני, - לרב פפא מגרש ראשון ונושא שני ולא יגרש שני וישא ראשון שלא יאמרו שהראשון מחזיר ארוסתו משהתקדשה לשני, לאמימר מותרת לשניהם גם לרב הונא שאוסר בנתקדשה לשני קידושי דאי, וכן הוא ההלכה (יצא על גט קול פסול ונתנו גט שני מפני הלעו לר"ת א"צ להמתין ג' חדשים כיון שאינו אלא מפני חשש לעו בעלמא ומותרת לחזור לראשון שאינו אלא קול בעלמא, לר"י צריכה להמתין)

גיטין דף צ' . יום ב' פרשת שופטים - כ"ז אב תשפ"ג

משנה . והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר' - לבית שמאי לא יגרש אלא אם כן מצא בה דבר ערוה ממה שלא כתוב או ערוה או דבר, ומה שכתוב דבר היינו שמצא בה ערוה בעדים שלומדים דבר דבר ממה שכתוב על פי שניים עדים וכו' יקום דבר, לבית הלל ממה שלא כתוב כי מצא בה ערוה בדבר על כרחך פירוש הפסוק הוא שמצא בה או ערוה או שאר דבר כגון שרפה תבשילו ומה שלא כתוב או ערוה או דבר משום שהפסוק בא לומר גם שבמקום שמצא בה דבר ערוה אין כופים אותו לגרשה אלא אם מצא בה ערוה בעדים, לרבי עקיבא אפילו מצא אחרת נאה הימנה שנאמר 'היה אם לא תמצא חן בעיניו' אפילו מצא אחרת נאה הימנה ומה שכתוב כי מצא בה ערות דבר וכו' היינו או מצא ערות דבר, לב"ש ולב"ה 'כל' היינו משום שמצא בה ערות דבר.

לא מצא בה לא ערוה ולא דבר לבית הלל וגירשה אין כופים אותו שיחזירה, ממה שכתוב במאנס 'לא יוכל שלחה כל ימיו' וממה שכתוב שם לומדים שאם שלחה בית דין כופים אותו להחזירה מכלל שכל המגרשים אינם בעמוד וחוזר.

אם לבו לגרשה והיא יושבת תחתיו ומשמשתו עובר על מה שכתוב 'אל תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך'.

כש ישש דעות חלוקות באיסטגני של מאכל ומשתה שיש שקץ מחמת מיאוס מיעוט ויש שאינו אסטגני כל כך ויש שאינו איסטגני כלל כך יש דעות חלוקות בפריצות אשתו, נועל בפני אשתו ויוצא - מדה שאינה הוגנת, מדברת עם אחיה וקרוביה ומניחה - מדת כל אדם, רואה את אשתו יוצאה וראשה פרוע וטווה בשוק ופרמה משני צדדיה ורוחצת במקום שבני אדם רוחצים - מדת אדם רע שמצוה מן התורה לגרשה, ואם רוחצת עם בני אדם חובה מן התורה לגרשה (לרס"ג גם במקום שבני אדם רוחצים וטווה בשוק ויוצא בשוק וראשה פרוע חובה לגרשה מדרבנן)

ושלחה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר' הכתוב קראו אחר שאין זה בן זוגו של לראשון זה הוציא רשעה מביתו וזה הכניס רשעה לתוך ביתו, זכה שני משלחה שנאמר 'ושנאה האיש האחרון' ואם לאו קוברתו שנאמר 'או כי ימות האיש האחרון'. 'כי שנה שלח' פירוש הפסוק לרבי יהודה אם שנאתה שלח ובזיווג שני, לרבי יוחנן שנאי המשלח ובזיווג ראשון.

כל המגרש אשתו ראשונה אפילו מזבח מוריד עליו דמעות.

הדרן עלך מסכת גיטין
והדרך עלן דעתן עלך ודעתך עלן לא נתנשי מנך ולא תתנשי
מנך לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי
יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך
אמונתנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא

כל הזכויות שמורות

ADVICE למשכנתאות
מאיר כץ 052.712.6278 | Advice7171@gmail.com
יסודי | חסכוני | היימיש | הגליון בחסות: